

ueris fuerūt. Regio em̄ nostra propria, paradisus est, quia ad hoc cōditu fuimus, ut si primus homo nō peccaserit, sine morte corporis paradisi gaudijs frueremur. Qui ergo ab illa per peccatū cecidimus, necesse est, ut per penitentia quasi per aliā uiā ad eā redeamus, ut qui cecidimus subgrediendo, inobediendo, uerita gustando, per alia uiā ad eā redeamus. i. humiliādo nos ineriplos, obediendo, & non solum ab illicitis, sed etiam alicitis abstinentendo, quod ipse p̄stare dignetur, qui uiuit & regnat in secula seculorum. Amen.

IN OCTAVA

Epiphaniæ. Iohannis primo

In illo tempore: Vedit Iohannes Iesum uenientē ad se, & ait: Ecce agnus dei. Et rea

In huius lectionis breuitate cōsiderandum est, quām latissime trinitatis essentia inseparabilis nobis cōmenderetur. Cum enim filius baptizat, patris nox auditur, spiritus sanctus in specie columba uideatur, una deitas in substantia, tria in personis declaratur. In quo loco eiā p̄cursoris domini satr̄ etias commēdatur, qui homo ex hominibus natus, per diuinā gratiam ad tantam celitudinem est p̄duetus, ut non solū filium dei in forma hominis baptizaret, sed etiam patris iuocē desuper intonantē audiret, & spiritum sanctū in specie columbg uideret. Sed cuncta p̄ordinē uideamus. **Vedit (inquit) Iohannes Iesum uenientē ad se.** Visio enim ita non solū ad corporales oculos pertinere putanda est, sed etiā ad spiritalē. **Vedit ergo eū corpore ambulantē,**

sed intellexit in eo diuinitatem manetem. Et ideo exclamauit, dicens: **Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mundi.** Ac si diceret: Ecce innocens inter pretores, justus inter reprobos, inter impios pius: quia etsi ueram humanam carnem traxit ex Adam, nullum in peccatum ex origine sumpsit Adae, ideo potens est tollere peccata mundi. Quia cum esset homo inter homines, in eo uestigium peccati nullum poruit inueniri: quoniam ut ait Petrus apostolus, **Peccatum non fecit, nec inueniendum est dolus in ore eius. Agnus enim dominus dictus est, non per naturam, sed per figuram, quia sicut agnus pro peccatis populi in sacrificio offerebatur, ita offerens se pro nobis hostiam patri in odore suavitatis, peccatum nostro rumpit maculas suo sanguine lauit, sicut per Iohannem dicit in Apocalypsi: Qui dilexit nos, et lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. Cuius typum & figuram ille agnus paschalis in ueteri testamento tenuit, quod obordinationem liberationis Israel, pro singulis annos in pascha iussus est immolari, illi nimirum agnus significans, cuius sacram positionem Isaia predicet, ait: Sicut ovis ad occasionem ducetur, & quasi agnus coram tendente se obmutescet, & non aperiet os suum. Iste enim**

Apoca. 1.

Isaie. 53.

Apoca. 5.

x. Petri. 1.

agnus de quo Iohannes ait in Apocalypsi: Vidi agnum quasi occisum, habentem cornua septem & oculos septem. Et iterum: Vidi supra montem Sion agnum stantem, & cum eo centum quadraginta aquatuor millia, qui empti sunt de terra. Quo autem ordinante agnus iste peccata mundi tollat, Petrus apostolus insinuat, cum dicit: Non corruptibilibus auro & argento redempti estis de uana uestra conuersatione paternae traditionis, sed precioso sanguine quasi agni incomminati & immaculati Christi. Nec tunc solum dominus

peccata mudi tulit, cum se singularē hostiam p mun
do obulit, sed etiā quotidie tollit p̄ctā mundi, cum
percōmunionem corporis & sanguinis sui, fidelium
animas à p̄ctōrum maculis abluit, iuxta qd ipse eius
dem corporis & sanguinis sui m ystēriū discipulis tra
dens, ait: **Hic est calix sanguinis mei noui testamēti,**
qui p uobis & p multis effundetur in remissionem
p̄ctōrum. Hoc facite, quotiescumq; biberitis, in mē
cōmemorationem. Sed quale testimoniu suus prae
cursor dñō perhibeat, audiamus: **Dic est enīm de**
quo dī: Post me venit vir, qui ante me fa
c̄tus est. In quibus uerbis humanā pariter & diui
nam naturā ostendit, cū ait: [Post me uenit vir, qui
ante me factus ē.] Ac si diceret: [Post me uenit,] q
post me natus, post me p̄dicare inciper. [Ante me
factus est,] q mihi dignitate p̄laetus est. ante em̄
in scripturis non semp ad tempus resertur, sed aliquā
ad dignitatē, sicut de Ioseph filiis legit: Posuit Ephra
im ante Manassen, id ē, amplioris gratiē & dignitatis
eum future ostēdit, siue certe quod ait, [Post me ue
nit vir,] Jordinem humanā naturā insinuat. Quod
vero subiungit, [ante me factus est,] excellentiā diui
nā potentia ostendit. Ac si diceret: Cū post me na
tus sit, inde me superat, q nativitatis tēpora in diu
nitate eum non angustant. Vnde & bene subiungit,
quia prior me erat. Illum in his uerbis insinuat,
de q Iohannes in exordio euāgelio sui ait: In princi
pio erat uerbū, & uerbū erat apud dñū, & deus erat
uerbū. Et pulchre dñs p̄ precursore suo vir appellatur.
Vir em̄ à ueribus dictus est. Et hoc nomen specia
lier illi cōgruit, q uelut agnus māsuetus & humilis,
leonis sauitiā solus potuit superare. De q scriptum

Dard. 14

IN OCTAVA

est. Ecce uir oriens nomē eius. Et ego nesciebam
cum. Cum omnibus fidelibus manifestū sit, quia scie-
bat Iohannes dñm, quē clauso matris utero fenserat,
& cui testimoniuṁ ghibuerat, dices: Ego à te debebo ba-
ptizari, & tu uenis ad me: & multa talia, qd est quod
nunc dicit. Ego nesciebā eum. Sed ad hoc dicendum,
q̄a cum eum baptizaret, tñ in eius cognitioē creuit,
ut ad cōparationē eius cognitiōis nihil se ēē puraret,
quod prius de illo cognouerat, & ideo dicit [Et ego
nesciebam eum] Ac si diceret, tā perfecte nesciebam
eum, in quo tantā excellentiā diuinitatis nōdum esse
cōpereram. Cum em̄ baptista dñi, patris uocē desug-
intonantem audiuīt, & sp̄m sanctū in specie colum-
bæ descendente uidit, nō est dubitandum, ex hoc ui-
su & auditu, in diuina cognitione eum multum pro-
fecisse. Sed quia ad hoc deus pater filium suum reue-
lauit Iohāni, ut per eius prædicationem alijs ostend-
eretur, recte subiungitur: Sed yr manifestetur
Irael, propterea veni ego i aqua baptizāg.
Quod est aperte dicere: Nō ideo missus sum ante illū
in aqua baptizare, ut bap̄ i zādo peccata tollere pos-
sim, sed ut in eo baptismo illius baptismum præcur-
rerem, q̄ post me uenturus in spiritu sctō erat bapti-
zatus. Ille autē solus baptizat in spiritu sctō, qui ḡ
sp̄m sanctum peccata in baptismo dimittit, q̄ ait in
euangelio: Nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu
sanctō, nō potest intrare in regnum dei. De quo ba-
ptismo ascensus in cælum, discipulis ait: Vos autē
baptizabimini spiritu sancto non post multis hos
dies. Quod quia inuisibiliter & nō uisibiliter fit, dñs
alibi manifestat: q̄ cum de eodē spiritu dixisset, Spiri-
tus ubi uult spirat, & uocē eius audis, & nescis unde

Johan. 3:

ueniat, aut quo uadat, cōtinuo adiunxit: Sic omnis q
uarius est ex spiritu. Et qm̄ omnis qui diuinam noti
tiā accipit, alijs annūciare deber, recte de codem
Iohanne subditur: Et testimoniū perhibuit Iohannes, dicens: Quia vidispīm descendētē
quasi columbam de celo, et mansit super eū.
In quibus uerbis non solum querendum est, quare
aliquid spiritus sanctus in specie columbg aliquan
do in linguis igneis uisus esse legat, sed etiā illud so
licite inuestigandum, cur super dñm in specie colum
bg, & super apostolos in igne apparuit, ita ut nec sup
dñm in igne, nec super apostolos in specie colum
bg uisus sit. Per singula ergo hæc manifestāda sunt.
Quia em̄ columba simplex est auis, recte spiritus san
ctus in specie columbæ apparuit, ut ostenderet, quia
illæ corda inhabitat, qui māsue ti & humiles corde
unanimē concordiā cum fratribus seruant, & pacē
sequantur cum omnibus & sanctimoniam, iuxta illud
quod scriptum est: Super quē requiescat spiritus san
ctus, nisi super humilem & quietum, & trementē ser
mones meos? quam significat oscula columbarum.
Quia uero ignis quod tāgit, accendit & illuminat, re
cte idem spiritus in ignis uisione apparuit, qd̄ cor qd̄
tangit, & in amorem inflammat, & ad uidendā eius
uolūtatem illuminat. Hic est ille ignis de quo salua
tor in euāgeliō ait: Ignem ueni mittere in terram, & Luc. 12. 49
quid uolo nisi ut ardeat? De hoc igne p Moyen di
citur: In dextera eius ignea lex. Et p Apostolū: Ete
nim deus noster ignis cōsumens est. Hoc igne illorū
corda calefacta fuerant, qui dicebant: Nōne cor no
strum ardēs erat in nobis (de Iesu) dum loquereſ in
via, & aperireſ nobis scripturas? Quod sup dominū

IN OCTAVA

in columbae specie, & super apostolos in igne appa-
ruit, cito cognoscimus, si uniuscuiusq[ue] personae quali-
tatem subtilius consideremus. Quia enim columba (ut
diximus) simplex est avis, recte spiritus sanctus super
domini in columbae specie apparuit, quia in primo
aduentu suo peccata nostra non per zelum uenit puni-
re, sed per māsuētudinem dimittere. Quia uero apo-
stoli, ut puri homines, nō solum à peccatorū rubigi-
ne excoquendi erant, sed etiam ad prædicandum euā
gelium zelo rectitudinis accēdendi, recte idem spiri-
tus super eos in linguis igneis apparuit. Sed quia ex
hodierna lectione spūm sanctum in columbae specie
apparuisse audiūimus, ad considerandum naturā co-
lumbæ diligētius redeamus. Ut si spiritum sanctum
accipere uolumus, hoc seruemus in mente, quod col-
luba habet in corpore. Septem quippe naturales dif-
ferentias in se columba habere traditur: unā, quia fel-
le amaritudinis caret: aliam, quia pro cantu gemitus
edere solet: tertiam, quia gregarīm uolat, uel gemit:
quartam, quia iuxta fluēta aquarum residere dele-
ctat, ut facilius aduētum accipitrīs præcauere possit:
quintam, quia nihil uiuum comedit: sextam, quia nō
cum ungulis, nec cū rostro, uelut cæterae aues, se de-
fendit, sed sese defendendo alis percudit: septimā, qā
in petris nidificat. Columba ergo felle amaritudinis
caret: & nos iuxta admonitionē Petri apostoli, depo-
namus omnem iram & simulationem & inuidiam.
Columba pro cantu gemitus habet: & nos in conval-
le lachrymarū positi, nō solum pro remittendis pec-
catis, sed etiam pro perceptione uitæ æternæ misteri-
simus et lugeamus, in exēplo illius qui ait. **Lauabo** g-
ingulas noctes lectū meum, lachrymis meis stratum

meū rigabo, ut impleatur in nobis quod dñs ait: Be-
ati qui nunc fletis, quoniam ipsi ridebitis. **Columba**
gregatim uolat: & nos unanimitatem diligamus, &
nō solū amicis, uerum etiā inimicis bonū quod possu-
mus, propter dñm impendamus, ut in eorum numero
cōputemur, de quibus dicitur: Multitudinis credenti
umerat cor unū & anima una. Et iterū: Ecce quām
bonū & q̄ iucundū, habitare fratres in unū. **Coluba**
iuxta fluenta aquarū residere solet, ut aduentū accipi-
tris facilis cauere possit. Et nos ut diaboli insidias p̄
uidere & cauere possimus, in meditatione scripturarē
delectabiliter infistamus, ut impleat̄ in nobis, quod
in laude ecclesiz dicitur: Oculi tui oculi columbar̄, q̄ **Canti. 5.**
laeste sunt lotar̄, & residēt iuxta fluenta plenissima. Et
iterū: Oculi tui oculi colubarum, absq; eo qd intrin-
secus latet. **Coluba** nihil uiuū comedit: & nos iuxta
Apostoli sententiā, mortificemus mēbra nostra, que
sunt super terrā, id est, fornicationē, immunditiā, au-
ritiam, quod est idolorū seruitus. **Coluba** non cū un-
gulis uel cū rostro se defendit: & nos quotiescūq; ab
injustis persecutionē patimur, nō ad uindictā cōmo-
ueamur, sed potius exempla sanctorū sequentes, pati-
entia diligamus, ne efficiatur lingua nřa, arma & sa-
gitta & gladiū acutū, timētes illud qd Paulus aposto-
lus ait: Quod si inuicē mordeatis & comeditis, uide-
te ne ab inuicem cōsumamini. ut impleatur illud: Be-
ati pacifici, qm̄ filij dei uocabunt̄. **Coluba** in petris ni-
dificat: et nos oēm spem nřam et fortitudinē in petra
q̄ est Christus, ponamus, dicētes cū Psalmista: In petra **Psalm. 60**
exaltasti me, deduxisti me, q̄a factus es spes mea, tur-
nis fortitudinis à facie inimici. In huius petræ forami-
nibus nidū suū **Moyses** posuerat, quando à dño me-

IN OCTAVA

ruit audire: **E**st locus apud me, & stabis ibi in for-
mine petræ. **S**i ergo sp̄m sanctum in cordibus nostris
habitorē habere uolumus, has spiritales uirtutes
solicite teneamus, ut ad nos p̄tineat specialiter, qđ in
laude totius ecclesie in Cāticis cantico uoce sponsi
dicit: **V**eni sp̄sa mea, electa mea, colubā mea, in for-
minibus petræ, in cauernis maceriq;. **O**stende mihi fa-
ciem tuā, sonet uox tua in auribus meis. **T**ales quip-
Path. 10. pe dñs suos discipulos esse uolebat, quibus dicebat:
Estote prudētes sicut serpētes, & simplices sicut co-
lubæ. **E**t pulchre septē naturę enumerant columbae,
qđ sp̄s sancti, qđ hodierna die sup̄ redemptorē mūdi
apparuit, septē dona sunt principalia, de qbus p̄ Isaiā
dī: **R**equieteret sup̄ eum sp̄ritus dñi, sp̄us sapientie
& intellectus, sp̄us consilij & fortitudinis, sp̄us scien-
tiae & pieratis, & replebit eū sp̄us timoris dñi. **M**ira-
bili autē concordia, scripturæ ueteris ac noui testa-
mēti sibi cōueniunt. **L**egimus em̄, qđ cum uellet Noe
scire, utrū cessassent aquæ diluuij, misit columbā, que
uespere reuersa est ad eū, portans ramū oliuæ uirēti-
bus folijs in ore. **N**unc autē baptizato dñō, suo p̄cur-
sori aperris cælis in specie colubā apparuit. **S**ic uellet
p̄ diluuium baptismum figuratur, ita & p̄ columbā,
que ramū oliuæ uirētibus folijs in ore tulit, unctio
sp̄ritus sancti exprimitur, quæ fidelibus in baptismō
tribuitur, de qua per Iohannem dicitur: **V**ncitio eius
doceat uos de omnibus. **Q**uod uero uoce Baptiste sub-
ditur, [Et ego nesciebā eum,] sic intelligendū est ut
supra diximus, quia ad cōparationem qđ postea co-
gnouit, p̄qđ prius de illo cognouerat: unde certū si-
gnum eius cognitionis datur, cum subinfertur: **S**ed
qui misit me baptizare in aqua, ille mihi dixit, super
quæ uideris sp̄m descendēt, & manentem sup̄ cum,

Isaig. 11.

Johann. 3:2

hic est qui baptizat in spiritu sancto.] Vbi queritur
 quare pater ad cognoscendū unigenitum filium su- Johes. 14.
 umtale signum dare uoluit, cum idem filius discipu-
 lis suis repromittit, dicens: Rogabo patrem, & ali-
 um paracletum dabit uobis, ut maneat uobis cum in
 germen, spiritū ueritatis qui à patre procedit, quem
 mundus non potest accipere, quia nō uidit eum nec
 scit eum, uos autē cognoscetis eum, q̄a apud uos ma-
 nebit, & in uobis erit. Si ergo & in discipulis manet
 spiritus, quid magnum, si sup unigenitum filiū dei de-
 scendit & mansit! Sed facilis ad hāc pater responsio,
 quia aliter acceperūt illi, & aliter ille. Illis em̄ ad men-
 suram datus est spiritus, in illo autē habitat om̄is ple-
 nitudo diuinitatis corporaliter. Et illi ex tēpore ac-
 ceperunt sp̄m: ille uero ex quo obumbrante spiritu-
 sētō intra uterū virginis cōceptus est, eiusdē spiritus
 plenitudinē habuit, sicut p̄ Psalmistā dicitur: Vnxit Psal. 4.
 deus deus tuus oleo lātitiae præ cōsortibus tuis.
 Possumus & hoc dicere, q̄a in mentibus fidelium idē
 spiritus ad aliquid semp manet, & ad aliquid reces-
 surus uenit. Manet em̄ cum illis, ut sobrie & iuste &
 pie uiuār in hoc seculo: recedit uero ab illis, ne semp
 corporales uirtutes faciat. Et illis quidem ita uenit,
 ut si à bono proposito voluntatem mutauerint, ab
 illis recedat: in dñō autē, non ex tēpore baptismi ma-
 ior eiusdem spiritus gratiā esse coepit. Sed in eius ba-
 ptismo uisibiliter apparuit, ut intelligent fideles per
 baptismum eiusdē spiritus sancti se dona percipere.
 Quā ueraciter autē & absq̄ uolla dubietate creden-
 dasint, quæ in hac lectione cōmemorant, præcursor
 dñi manifestare curauit, cū subiūxit: Et ego vidi, et
testimonium perbibui, quia hic est filius dei.

184 DOMINICA PRIMA

Vbi considerandū , quia in hac breui lectione duorum
hæreticorū dogmata destruuntur, **M**anichæi scilicet
& **P**hotini , quoque unus negavit eum fuisse uerū ho-
minem, alter uerū dēū. Erubescat ergo Manichæus,
cum audit: [post me uenit uir .] Erubescat & Photius,
cū præcursor dñi clamat: [Ego uidi, & testimoniū
nium ghibui, qd hic est filius dei.] Audiāt ergo mā-
sueti & lætetur, credētes sine dubio, quia hic est fili-
us hoīs, qui ut homo baptizatus est, idem ipse est fi-
lius dei, & cōfiteantur cū Petro: Tu es filius dei uiui,

DOMINICA PRIMA

post Epiphaniā. **L**ucæ secundo.
In illo tempore: Cum factus esset Iesus
annorū duodecim, ascendentibus illis Hic
rosolymam. Et reliqua.

Rationabiliter magistri ecclesiasticae
institutionis, & diuinæ scripture tradidores,
Lucam euangelistam inter quatuor animalia spe-
ciem uituli tenere describunt, sicut in Iezchiele et
in **A**pocalypsi Iohannis ha-
betur. Qm̄ sicut uitulus in
templo dñi in sacrificio a
acerdotib⁹ offerebatur,
ita ille præ cæteris euāgelistis, specialius ea qua dñs
in tēplo uel circa templum gesit, cōmemorare cura-